

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 26 februari 2018

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.023/II/PN

Betreft: klacht aangaande niet toepassing taalwetgeving door Lokaal bestuur –
Gemeente Bever

Mijnheer de burgemeester,

In zitting van 23 februari 2018 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht betreffende het feit dat de berichtgeving aan de betrokken burgers met betrekking tot de bekendmaking over de instelling van het onderzoek voor de vastlegging van het rooilijnplan Akrenbos Domein is gebeurd door middel van een tweetalige brief, terwijl de betrokken personen of woonachtig zijn in het Nederlands homogeen taalgebied, of inwoners zijn van de gemeente Bever die op geen enkel moment te kennen hebben gegeven dat zij de briefwisseling vanwege het gemeentebestuur in het Frans wensen te krijgen.

In uw brief van 15 januari 2018 namens het schepencollege van Bever deelde u het volgende mee aan de VCT:

“1. Deze klacht betreft de bekendmaking waarvan wij u in bijlage 1 een kopie toesturen. Deze bekendmaking werd door ons aangetekend opgestuurd aan alle eigenaars en aanpalende eigenaars van de betrokken percelen. Dit zijn niet altijd inwoners van onze gemeente, maar wel eigenaars van percelen op ons grondgebied.

2. De Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1977 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, vermeldt in hoofdstuk II.B punt 8, dat mededelingen in het Nederlands en het Frans moeten worden opgesteld, met voorrang voor het Nederlands in taalgrensgemeenten. (...) Deze omzendbrief vermeldt niet dat er een uitzondering geldt voor mededelingen aan burgers die niet in onze gemeente gedomicilieerd zijn, maar er wel eigendom hebben.

3. De definitie van ‘bekendmaking’ is een mededeling.”

*
* *

De bekendmaking dient te worden gekwalificeerd als een betrekking met een particulier en niet als een bericht of mededeling bestemd voor het publiek. Door deze bekendmaking aangetekend te versturen aan de betrokken personen is de gemeente Bever immers rechtstreeks in contact getreden met geïndividualiseerde burgers.

Overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het verleden heeft de VCT meermaals geoordeeld dat, wanneer de plaatselijke diensten niet weten welke de taal is van de betrokkene, de betrekkingen met een particulier in de taal van de streek moeten verlopen (VCT 23 oktober 1991, nr. 23.075). Ten aanzien van particulieren die wonen in het Nederlandse taalgebied maar niet in de betrokken taalgrensgemeente, zijn de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten overigens verplicht om de taal van de streek te gebruiken (VCT 18 april 1996, nr. 27.244).

Uit het voorgaande volgt dat de gemeente Bever de berichtgeving in het Nederlands en niet in twee talen had moeten versturen naar de betrokken personen, aangezien deze personen woonachtig waren in het Nederlands homogeen taalgebied, of inwoners waren van de gemeente Bever die op geen enkel moment te kennen hadden gegeven dat zij de briefwisseling vanwege het gemeentebestuur in het Frans wensten te krijgen.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,